

תת"ע 1495/08/14 - מדינת ישראל נגד רביבו אופק שלמה

בית משפט השלום לתעבורה באילת

30 מרץ 2015

י' ניסן תשע"ה

תת"ע 1495-08-14 מדינת ישראל נ' רביבו אופק שלמה

תיק חיצוני: 30200963079

בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המאשימה: מדינת ישראל
נגד רביבו אופק שלמה
הנאשם:

החלטה

1. בסיום ישיבת ההוכחות מיום 19.02.15 ביקש ב"כ המאשימה להגיש תעודת עובד ציבור שעניינה תקינות מכשיר הינשוף וזאת כחלק מפרשת התביעה. ב"כ הנאשם התנגד להגשה בטענה כי שמו של עורך התע"צ אינו מופיע כעד תביעה.

בשים לב לאמור, ביקש ב"כ המאשימה לתקן את כתב האישום ולהוסיף את שמו של עורך התע"צ. אף לכך התנגד ב"כ המאשימה בטענה כי בשים לב לשלב בו נמצאים ההליכים, סוף פרשת התביעה, אין מקום להיעתר לבקשה זו ואין להגיש את המסמך שבוודאי אינו משמש כעד על פי כללי הפרוצדורה הפלילית ודיני הראיות.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי אין מקום לאפשר את התיקון שעה שלא כל חומר הראיות הרלוונטי לעניין התע"צ, הכולל את יומן המכשיר, בדיקת 6 הבלונים, תעודת בלון יחידה ועוד, הועבר לעיונו.

2. בעקבות התנגדות זו, איפשר בית המשפט לב"כ המאשימה להגיש עמדתו תוך 14 ימים שלאחריה ניתנה לב"כ הנאשם אפשרות תגובה.

3. בתגובתו, לטענות ב"כ הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי תעודת עובד הציבור הייתה מצויה בתיק מראשיתם של ההליכים, אף בטרם הוגש כתב האישום, ועמדה לעיונו של הנאשם בדרכים המקובלות. לטענת ב"כ הנאשם, עורכי התע"צ מוזמנים להעיד רק אם קיימת דרישה מפורשת לחוקרם מצד

ההגנה, ובשים לב כי בכתב האישום צויין במפורש כי קיים תע"צ כחלק מרשימת עדי התביעה, אין צורך כי ירשם שמו של עורך התע"צ במפורש.

ב"כ המאשימה טען כי ניתן להוכיח את אשמת הנאשם גם בהיעדר תעודה זו ואולם המאשימה עומדת על הגשתה וככל שב"כ הנאשם יסבור כי יש צורך בכך ניתן לזמן את עורך התע"צ להעיד בעניין זה.

4. ב"כ הנאשם ביקש לדחות את טענת ב"כ המאשימה, תוך שהוא מדגיש כי על פי כללי הראיות וסדרי הדין, אין אפשרות כי מסמך יהיה עד תביעה, ומשלטענת המאשימה המסמך היה בידיה מתחילת ההליכים, הרי שלא ניתן להשלים עם היעדר שמו של עורך התע"צ מרשימת עדי התביעה.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי המאשימה לא ביקשה בתגובתה לתקן את כתב האישום ואף אם הייתה מגישה בקשה שכזו, הרי שלא ניתן היה להיעתר לה משלא הועבר מלוא תיק המעבדה לעיונו של הנאשם.

5. הצדדים אף טענו לעניין הגשת הנספח לחקירה על פי **הלכת ארביב** (רע"פ 3807/11) על אף שלא נתבקשו לכך במסגרת ההחלטה, ואולם משעשו כן בית המשפט התייחס לעניין זה.

6. בטרם אבחן את טענות הצדדים גופן, אפתח ואומר כי שורש הבעיה נעוץ לטעמי עוד בישיבת המענה כאשר הנאשם, באמצעות ב"כ, כפר "כפירה כללית", מבלי לפרט טענותיו הספציפיות. במצב דברים זה, לא ברור מהי עמדת הנאשם ביחס לכל הנטען כנגדו, ויש בכך כדי לסרב לאת ההליכים שלא לצורך. יתרה מכך, וכפי שקרה בענייננו, להביא למצב בו בשלב מתקדם של ההליכים לא התבררה יריעת המחלוקת בין הצדדים.

(וראה, ולמעלה מן הצורך, עפ"ת 4277-02-12 **מדינת ישראל נ' סנקיאסאן לבון**).

בעניין זה אציין כי בכפירתו של הנאשם בישיבת המענה לא עלתה כל טענה בעניין היעדר שמו של עורך התע"צ מרשימת עדי התביעה, ואף לא טענה בדבר חסר כלשהו בחומר החקירה שהועבר לעיונו, לרבות התע"צ על נספחיו השונים.

7. לגוף הטענה, צודק ב"כ הנאשם כי רשימת עדי התביעה צריכה לכלול אנשים "בשר ודם" ולא מסמכים בלבד, גם אם על מסמכים אלה חתומים אנשים שהנאשם יכול לדעת בנקל את זהותם.

סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי קובע מפורשות כי כתב האישום יכול, בין השאר את שמות עדי התביעה, ועל כן ציון קיומו של תע"צ כעד תביעה אינו עומד בדרישות הסעיף. (ראה דעה שונה ע"פ (מחוזי-ב"ש) 7125/00 **אבנר פוקס נ' מדינת ישראל**, סעיף 10 לפסק דינו של כבוד הנשיא ג. גלעדי).

8. יחד עם זאת, איני סבור כי הפגם בניסוח כתב האישום במקרה זה אינו חמור בשים לב לכך שבכתב האישום צוין כי קיים תע"צ שהועמד לעיונו של הנאשם כבר בשלבים הראשונים של ההליך, ואף הנאשם עצמו לא טען לפגם בכתב האישום בשלב המענה.

9. אשר על כן, ובמידה והמאשימה תגיש בקשה לתיקון כתב האישום בדרך של ציון שמו של העד, עורך התע"צ, יהיה מקום להיעתר לבקשה, שכן תיקון טכני זה אין בו כדי לפגוע כהוא זה בהגנת הנאשם אשר כאמור קיבל לידי את התע"צ, עוד קודם לשיבת ההוכחות ואף לפני כן.

10. ואולם, בשל המועד המאוחר בו נמצאים ההליכים, על המאשימה להעביר לעיון ב"כ המאשימה את מלוא תיק המעצר עליו התבסס עורך התע"צ, וכפי שפירט ב"כ הנאשם בפרוטוקול הדיון מיום 19.02.15, לא יאוחר מ- 14 ימים מעת מתן החלטה זו. רק לאחר שיועבר החומר לעיון ב"כ הנאשם תהא רשאית המאשימה להגיש בקשה לתיקון כתב האישום כאמור בסעיף 9 לעיל.

יוער בעניין זה, כי בדרך שגרה אין זה מתפקידה של המאשימה לעשות כן, ועל הנאשם לפנות למעבדה על מנת לקבל את "תיק המעבדה" עליו מתבסס התע"צ, ואולם בנסיבות תיק זה מצאתי לנכון לאזן הפגם שנפל בהתנהלות המאשימה בדרך של העברת תיק העבודה של המעבדה לב"כ הנאשם על ידי המאשימה.

11. כאמור, ב"כ הנאשם התנגד להגשת הנספח המודיע לנאשם בעבירות שכרות על זכויותיו, בטענה כי על פי **הלכת ארביב** הודעה זו הייתה צריכה להיות חלק מובנה בתוך טפסי המשטרה ולא כנספח לכתב האישום.

12. אין בידי לקבל טענה זו ואסביר. גם אם אקבל טענת ב"כ הנאשם כי משמעות ההחלטה **בהלכת ארביב** כי היה על המאשימה להכניס את תוכן ההודעה לגוף כתב האישום 3 חודשים לאחר מתן ההחלטה, ואיני בטוח כי כך הוא הדבר, הרי שמדובר בפגם שאינו יורד לשורשו של עניין, אינו פוגע בהגנתו של הנאשם ובוודאי אין בו כדי לפגוע בקבילות המסמך, כראיה. כפי שטען ב"כ המאשימה, ככל שימצא לנכון, יהיה רשאי ב"כ הנאשם לטעון לעניין משקלה של אותה הודעה בתיק זה, בשלב הסיכומים.

יובהר כי מועד ההוכחות הקבוע ליום 31.05.15, נותר על כנו.

המזכירות תמציא עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ה, 30 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.